

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 142:

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af reglerne om tjenesterejsendes skattefri rejsegodtgørelse.

Af Pernille Sams (KF) og Flemming Hansen (KF).

(Fremsat 11/5 99).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det beslutningsforslag, vi her har til behandling, er fremsat af Det Konservative Folkeparti. Forslaget vil hæve niveauet for skattefri rejsegodtgørelser og genindføre de tidligere regler om skattefri godtgørelse for logi.

Lad mig først starte med lidt historik og nogle grundlæggende principper. Reglerne om skattefri godtgørelse til dækning af meromkostninger under tjenesterejser blev ændret i henholdsvis december 1996 og juni 1997 af et bredt flertal i Folketinget bestående af Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Centrum-Demokraterne og, for så vidt angår 1996-ændringen, også Det Konservative Folkeparti. Ændringerne skete overordnet med henblik på at skabe ligestilling mellem privat ansatte og offentligt ansatte og mellem de forskellige lønmodtagergrupper, samt for at sikre, at standardsatser for rejsegodtgørelse svarer til de gennemsnitlige faktiske merudgifter forbundet med at være på rejse.

Reglerne om skattefri rejsegodtgørelse har aldrig været tænkt som et løntilskud eller som en støtteforanstaltning for personer, der er beskæftiget i kortere perioder i udlandet. Reglerne skal alene sikre, at den ansatte kan foretage tjenesterejser, uden at den ansatte i den forbindelse påføres personlige meromkostninger, og uden at arbejdsgiverens refusion af disse omkostninger udløser en beskatning.

For så vidt angår spørgsmålet om en forhøjelse af standardsatsen, kan jeg oplyse, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråds rapport, der dannede grundlag for 1997-ændringen, viste, at de hidtil gældende standardtakster for rejseudgiftsdækning generelt var for høje. Rapporten viste desuden, at det ikke var muligt at påvise

en nærmere sammenhæng mellem satserne og rejseforholdene for de forskellige erhvervsgrupper, samt at der ikke var grundlag for, at godtgørelsessatserne i udlandet var højere end godtgørelsessatserne i Danmark.

Det vel nok mest retfærdige system bliver opnået ved, at der udelukkende bliver kompenseret for merudgifter efter regning. Herved opnås, at den rejsende bliver kompenseret krone for krone, hverken mere eller mindre. Det er da også det princip, som er aftalt mellem Dansk Industri og CO-Industri i industriens overenskomst. Grunden til at det ikke bruges alle steder, er utvivlsomt de gunstige standardgodtgørelser, der hidtil har været gældende.

En standardgodtgørelsessats er fastholdt, fordi unødigt besvær med regnskaber og dokumentation af de faktiske udgifter kan undgås. Ansatte, arbejdsgivere og også skattemyndighederne kan undgå at samle bilag. Det er således en ren praktisk foranstaltning.

Generelt mener jeg ikke, at rejsereglerne bør være med til at styre, hvordan man praktisk indretter sig. Reglerne bør med andre ord, ligesom alle andre skatteregler, være så neutrale som muligt. Det mener jeg er opnået ved, at de nye regler sikrer, at ansatte på rejse kan få dækket deres merudgifter af arbejdsgiveren, uden at det får skattemæssige konsekvenser for den ansatte, og uden at den ansatte generelt overkompenseres på bekostning af andre skatteborgere.

Min forgænger gav i i 1997 udtryk for, at det eneste brugbare argument for forhøjelse af standardsatsen måtte være, at merudgifterne normalt er større, altså højere, end satsen. Jeg er helt enig i denne betragtning. Jeg har hørt mange indvendinger mod de nye rejseregler, men jeg har hverken set eller hørt om undersøgelser, der viser, at satsen ikke som hovedregel dækker rimelige merudgifter.

Satserne for skattefri rejsegodtgørelse skal efter De Konservatives forslag tilnærmes niveauet i de lande, som Danmark typisk konkurrerer med. Jeg ved ikke, om det Konservative Folkeparti mener, at vi normalt konkurrerer med Belgien, men jeg kan oplyse, at rejsegodtgørelsessatsen i Belgien er mindre end rejsegodtgørelsessatsen i Danmark. Herudover bør det bemærkes, at den norske standardgodtgørelse til kost ved rejse i udlandet også er lavere end den danske, når der ikke overnattes på hotel eller lignende.